

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/45/2020
Identifikačné číslo spisu: 3615206017
Dátum vydania rozhodnutia: 27.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Janka Cisárová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3615206017.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Obci Malé Uherce, so sídlom v Malých Uherciach, Uhrecká cesta č. 110/96, IČO: 34 006 737, zastúpenej JUDr. Margitou Kytňárovou, advokátkou so sídlom v Topoľčanoch, Sv. Cyrila a Metoda č. 4595/18, proti žalovanému C. L., bývajúcemu v S., L. Č.. XXX, zastúpenému JUDr. Jaroslavom Hujkom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Hviezdoslavova č. 3, o splnenie povinnosti, vedenom na Okresnom súde Partizánske sp. zn. 6 C 365/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 24. apríla 2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Partizánske (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 5. apríla 2018 č. k. 6 C 365/2015-137 konanie v časti, že žalobkyňa je povinná odstrániť oplotenie zasahujúce do miestnej komunikácie na ulici J. spájajúcej ulicu B. a N. M. v obci H. N., nachádzajúce sa na parcele registra „C“ č. XX/X a parcele registra „C“ č. XX/X v katastrálnom území H. N., obec H. N., okres J. zastavil (I.); žalobu v časti, že žalovaný je povinný zdržať sa obmedzovania verejného užívania miestnej komunikácie na ulici J. spájajúcej ulicu B. a N. M. v obci H. N. ,nachádzajúcej sa na parcele registra „C“ č. XX/X a parcele registra „C“ č. XX/X v katastrálnom území H. N., obec H. N., okres J. a to užívania na prechod pešo aj prejazd autami zamietol (II.); s účinnosťou od právoplatnosti výroku II. rozhodnutia zrušil uznesenie Okresného súdu Partizánske z 13. júla 2015 č. k. 5 C 247/2015-60 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo 7. októbra 2015 sp. zn. 17 Co 1035/2015 o nariadení predbežného opatrenia (III.); žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania vo veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 5 C 247/2015 o vydaní predbežného opatrenia v rozsahu 100 % (IV.); žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 6 C 365/2015 o splnení povinnosti v rozsahu 100 % (V).

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 24. apríla 2019 sp. zn. 5 Co 236/2018 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil vo výrokoch II., III. a V.; žalovanému priznal nárok na náhradu

trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2.1. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie vo veci vykonal náležité a dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď žalobu v časti, že žalovaný je povinný zdržať sa obmedzovania verejného užívania miestnej komunikácie na ulici J. spájajúcej ulicu B. a N. M. v obci H. N., nachádzajúcej sa na parcele registra „C“ č. XX/X a parcele registra „C“ č. XX/X v katastrálnom území H. N., obec H. N., okres J. a to užívania na prechod pešo aj prejazd autami zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobkyňou. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie, na tieto poukázal v zmysle § 387 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a tieto primerane v rámci svojho odôvodnenia doplnil.

2.2. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a IV., odvolaním napadnutý nebol, preto zostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie v týchto výrokoch právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

2.3. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

3.1. Na odôvodnenie prípustnosti svojho dovolania uviedla, že súdy oboch inštancií pochybili pri právnom posúdení veci. Nesprávne právne posúdenie veci vidí v kritike viacerých úvah (argumentov), postupu súdov oboch inštancií, čo viedlo k nesprávnym právnym záverom o zamietnutí žaloby (výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie), o zrušení uznesenia Okresného súdu Partizánske z 13. júla 2015 č. k. 5 C 247/2015-60 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo 7. októbra 2015 sp. zn. 17 Co 1035/2015 o nariadení predbežného opatrenia (výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie) a o priznaní nároku na náhradu trov konania žalovanému (výrok V. rozsudku súdu prvej inštancie).

3.2. V závere svojho dovolania navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotil ňou podané dovolanie za dôvodné a sám rozhodol spôsobom, že zmení rozsudok odvolacieho súdu v spojitosti s rozsudkom súdu prvej inštancie tak, že: žalovanému uloží povinnosť zdržať sa obmedzovania verejného užívania miestnej komunikácie na ulici J. spájajúcej ulicu B. a N. M. v obci H. N. nachádzajúcej sa na parcele „C“ č. XX/A. a parcele „C“ č. XX/X v katastrálnom území H. N., obec H. N., okres J., a to užívania na prechod pešo a prejazd autami; žalobkyni prizná nárok na náhradu trov konania vo veci vedenej na súde prvej inštancie pod sp. zn. 6 C 365/2015 a trov odvolacieho konania o splnenie povinnosti v rozsahu 100 %; žalobkyni prizná nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %; povolí odklad vykonateľnosti rozsudku Krajského súdu Trenčín z 24. apríla 2019 sp. zn. 5 Co 236/2018 a rozsudku Okresného súdu Partizánske z 5. apríla 2018 sp. zn. 6 C 365/2015 do právoplatného rozhodnutia o dovolaní.

4. Vyjadrenie žalovaného bolo podané po uplynutí súdom stanovenej lehoty, z dôvodu ktorého nebolo možné na neho prihliadnúť (§ 436 ods. 3 CSP).

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP). Dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, len ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne podanie dovolania nepripúšťa, nemožno rozhodnutie odvolacieho súdu úspešne napadnúť dovolaním; rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolateľka vyvodzuje prípustnosť dovolania konkrétne z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

7.1. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení).

9. K spôsobu, ktorým žalobkyňa v danom prípade odôvodňuje prípustnosť dovolania, najvyšší súd uvádza, že rozhodnutiu všeobecného súdu v civilnom sporovom konaní spravidla predchádza riešenie celého radu procesnoprávnych a hmotnoprávnych otázok s rôznym významom pre rozhodnutie. Na podklade ich postupného riešenia civilný súd niektorým otázkam priznáva relevanciu, iné posudzuje ako bezvýznamné pre svoje rozhodnutie. Právna otázka relevantná podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP musí byť preto v dovolaní vymedzená jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom, ktorý dovolaciemu súdu umožňuje prijať záver o tom, konkrétne o ktorú otázku dovolateľovi ide a či vo vzťahu k nej je daná prípustnosť (a v prípade prípustnosti aj dôvodnosť) dovolania. Je pritom potrebné si uvedomiť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, nie „ďalšie odvolanie“ (2 Cdo 165/2017, 3 Cdo 14/2017, 4 Cdo 157/2017, 5 Cdo 155/2016, 8 Cdo 67/2017). Dovolací súd nesmie byť vnímaný ako ďalší „odvolací súd“, resp. súd, ktorý by mohol a mal posúdiť všetko, čím sa zaoberali súdy oboch inštancií; nemôže preto posudzovať všetky otázky, ktoré pred ním riešili tieto súdy (inak by sa stieral rozdiel medzi prvoinštančným, odvolacím a dovolacím konaním). Treba tiež zdôrazniť, že dovolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 421 ods. 1 CSP) nie je možné interpretovať a uplatňovať rovnako, ako odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (8 Cdo 140/2018, 8 Cdo 157/2018). Dovolací súd už opakovane vo svojich rozhodnutiach uviedol, že v súvislosti s posudzovaním prípustnosti dovolania nie je oprávnený a ani povinný zakladať svoje úvahy na domnienkach alebo predpokladoch o tom, ktorú otázku mal dovolateľ na mysli pri svojej argumentácii, že ide o právnu otázku, dosiaľ dovolacím súdom neriešenú (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP). Sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 písm. b/ CSP (3 Cdo 28/2017, 4 Cdo 95/2017, 7 Cdo 140/2017, 8 Cdo 50/2017, 8 Cdo 78/2017).

10. V posudzovanom prípade žalobkyňa podrobila kritike konanie a rozhodovanie odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie. Detailne vysvetlila, v čom vidí nesprávnosť záverov, na ktorých oba súdy založili svoje rozhodnutie, avšak ani pri prístupe k jej dovolaniu podľa obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) nemožno ustáliť, konkrétne ktorú právnu otázku (otázky) považovala za dosiaľ dovolacím súdom neriešenú (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP).

11. V prípade ak by dovolací súd absenciu konkrétne vymedzenej právnej otázky (otázok) nezohľadnil a napriek tomu by pristúpil aj k posúdeniu dôvodnosti podaného dovolania, uskutočnil by procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (1 Cdo 23/2017, 2 Cdo 117/2017, 3 Cdo 6/2017, 4 Cdo 95/2017, 7 Cdo 140/2017, 8 Cdo 78/2017). Ak by bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu [a na tom základe ho (dokonca) prípadne zrušil], porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (II. ÚS 172/03).

12. Z vyššie uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že na podklade dovolania žalobkyne nemožno uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

13. Na základe uvedeného najvyšší súd dovolanie žalobkyne odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP ako procesne neprípustné.

14. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.